

P R A W O

z Smiercią, Anyołami,
y Niebem.

A B O

K A Z A N I E

W N I E B O W Z I E C I V

P A N N Y N A S W I Ę T S Z E Y.

W K o ś c i e l e F á r n y m K r á k o w s k i m

P A N N Y M A R Y E Y,

Dnia 18. Augusta. R. P. 1639.

Przez

X. S A M V E L A B R Z E Z E W S K I E G O,

S. Th. Lic. Kázmódzieia Ordynáryusza Conventu S. MARKA,

Ord. Canonici Fratrum de Penitentia Beatorum Mar-

tyrum Regula D. Augustini,

WYSTAWIONÉ.

Z dozwoleńiem Stárfych.

W K R A K O W I E,

W Drukárni Krzysztofa Schedlá / K. I. M. Typogr.

Roku Páńskiego/ M. DC. XXXX.

Ille solus huius Virginis
laudes fileat, qui fideli prece
appellatam suis necessitati-
bus senserit defuisse.

S. Bernardus Serm. 2. Super Missus est.

40037

Jaśnie Wielmożnemu Pánu,

IE° MCI

P. STANISŁAWOWI

Z WARSZYC

WARSZYCKIEMV,

Woiewodzie y Generałowi, &c.

MAZOWIECKIEMV.

Memu wielce M. P. y Dobrodzieiowi.

Nie śmiała pokorą, y ochoczą wdzięczność naszą, długo się z sobą rozpierały, ieśliby się stawić miały, przed obecność W. M. Naszego M. Pána y Dobrodzieia: iednak ie ludzkość W. M. Naszego M. Pána pogodziła, y nie śmiały pokorze rumiany nstyd starszy przy ochoczey wdzięczności stawić się kazáła. Boby nasz w bogi Zakon, między grubemi niewdzięcznikami, musiał być poliezony, gdyby (choćiaż nie równym sposobem) tak wielkich dobrodziejstw W. M. Naszego M. Pána, nie miał świátu ná iáwny widok wystáwić. A ktoż nie widzi, iáko hojne dobroczynności, táski, y kośty, przeciwko Zakonowi naszemu, y w bogiemu Pileckiemu zgromadzeniu, od W. M. Naszego M. Pána tanquam ex Cornu Copiae plyną? W prawdzie w starych Pisorymow, Cornu Copiae w dostatkách swoich, było fabulosum: ále w starożytnych y rodowitych Hábdáńkách, per quam semper illustre fuit, ac gloriosum. On przeczacny przodek Hábdáńcykow śmieie się chlubić może, że nie

X 2   tylko

tylko przy piśnym Cesarzkim Skarbcu, otrzymał Habdank; ale go też, przy miley Oyczyźnie, w Potomkach swoich, iako wdzięczny y nieośmawiany skarb, zostawił: gdyż przykładem onego; każdy z nich, na każdym płacu śmieie mówić może: Addamus aurum ad aurum. Płynie to wdzięczne złoto Habdanczyków, do Kościołów, na ozdobę; płynie do Rycerstwa Koronnego na Oyczyzny obronę; płynie do Szpitalów, na vbogich podpore; płynie do Naszego obecnego Pileckiego zgromadzenia, na Páńską chwałę; i która nie tylko my w naszych Modlitwach Káptáńskich, ale same mury kościelne na potomne czasy wysławiać, y głosić będą. Dáieś W. M. Náš M. Pánu Dobrodziejy, y boynie sypieś aurum fortitudinis, ad defensionem Patriæ; aurum pietatis, ad Religiofas Familias, in Diuino cultu promouendas, & erigendas; aurum candoris, amicis, & vicinis, ad retinendum Symbolum concordia, & charitatis; ut ubiq; Hereditarium Habdancorum munus stemmaque perantiquum, securè conquietat. Niechayże tedy W. M. Nášemu M. Pánu, omnipotens ille celestisq; bonorú largitor, aureum sæculum restituat, & largiatur: ut aurea meritorum accessio, in Filio charissimo; aurea benedictio, in agris; aureus candor, in animis; aurea pietas, in templis; aurea Patriæ charitas, in Domo Tua reflorescat. Czego sie y ja nie wátpliwie spodziem, kiedy W. M. Nášemu M. Pánu y Dobrodziejowi, non fictam illam Pandoram, sed nostram Ad-uocatam, Coeli Terræq; Reginam, o którą tákişpor, miedzy niebem y ziemią nástąpił, zá Pátronkę przy tej moiey mowie, pokornie oddáie. Dat: Crac: Die ultima Augusti è Conuentu S. Marci. Anno Domini 1640.

W. M. mego Mcinego Pána,
Vniżony Bogomodlcáy Slugá w Chrystusie,

Fr. Samuel Brzezewski S. Th. Lic. Predicator
Ordinar: S. Marci Euan.

P R A W O
Z Smiercią, Anyołami, y Niebem,
A B O
K A Z A N I E
W N I E B O W Z I E C I V
P A N N Y N A S W I Ę T S Z E Y.

Iudica me Deus & discerne
causam meam. *Psf. 42.*

Jeski zaprawda na świecie między lu-
dźmi lament y narzekanie bywa/ kie-
dy strąca rzecz iaka droga y kłopot-
liwa/ dostatkem żalobnych Thre-
now/ nie mało płaczu/ y lzy boymie
wylanych często się napatrzymy. Wiec
aby mogli stracone pochłanić znówu
pozyskać/ nie trudne im prace/ nie cięż-
kie kłoty/ za nic sobie prawie waga-
jątygi. W piśmie s. czytamy 3. Reg. c. 3. Tracił iedyny Kleynot/
dzieć wylubione/ przez rece swej towarzyski ona światowa
miewiaśta/ ktora z druga wespót w domu iednym mieszkała: czy
ma doś

3. Reg.
cap. 3.

Virgil.

Ecclef. 6.

a. Reg.
cap. 3.

ma dosyć napełnić płaczem gmachy : czy dosyć tzy hoynie wyleś-
 wać : nie : wiecey rzecz miła ciękańcey vsługi y prace wyciąga :
 odważa sie przed Młaiestat Salomonowści / sprawie swoje prze-
 klada / aby zginiony kleynot przez rece zawisniece / dekretem
 Páńskim był przywrocony. Bitny Eneas traci przez śmierć
 milego oycá / nie tylko dostátkiem żalu miłość Synowstwa oś-
 świadcza / ale też vsłyszawszy o nim w podziemnych gmachách /
 rąm za rąda Sybille zroszcza złością spuszcza sie / wiec żeby tym
 przedzy mógł mieć przystęp do piekła / nábrat z soba przysmaś-
 kow miódem záprawionych dla onego szczekáczá trzegiwia-
 stego Cerberá. Czy to nie smutek z vtráty oycá : czy niestará-
 nie aby go mógł znouu pozyskác : Stráci kto milego przyja-
 ciela / wiernego / sobie vlubionego / stráci małżonkę / aż smutku y
 gorzkości dostátek bywa. A nie dziwotá gdyż Duch ś. powieś-
 dział. Beatus qui inuenit amicum verum. Ecclef. 22. Tena-
 że káznodzieńciá Jerozolimski Ecclef. 6. śmieie twierdzi że z przy-
 ciaciela obroná y wielkie wygoby miewamy. Amicus fidelis
 protectio fortis & qui inuenit illum thesaurum inuenit. A
 iáko ow tżámi sie dostátnimi zálewa gdy starb kosztowny vtrá-
 ci / ták y ten który strácił wiernego przyjaciela nie iest bez Tre-
 now żalobnych. Wyciągnął smutek ná Jryonie że peregrynó-
 wał do piekła / aby żonę stráconá wyprosił / iákoż musiał powio-
 dło / tylko że nádz zákaz Plutonow chciał sie z nią nie według
 miejsca z radości przywitać / w tym rázie w obtoz mu sie obra-
 ca. Nie ciężko Orpheusowi ná wdzięczney lutni grać przed
 Bśiojęciem ciemności / żeby mógł mieć przywroconá małżon-
 kę. Lecz coż wymyślnych bajki przypominam Poetow : 2.
 Reg. 3. biora Faltielowi wlochána małżonkę aż on wedruie
 zá nią gorzkim sie płaczem zálawszy do miejsca Bahurym ná-
 zwanego / bo widział że strácił milego którego inż wiecey nie-
 miał widzieć przyjaciela. Sequebatur eam vir suus plorans
 vltque Bahurim. A nie dziwicie sie ia tym w przód pomienio-
 wym / że takie odwagie czynia okolo stráconych serdecznych przy-
 ciaciół / poniewáz ona wártka gospodyní wiele sobie głowy tur-
 buie / taty wszystkie domowe wymiataiac aby groś strácony zna-
 lázła.

laska. On pastuch pilny nadrapat sie miadzy chrapetina y gas-
swina pustynna futajac zablataney owieczki. Coz rozumie-
cie kiedyby owey nie drachma Cesarsta/ ale zginat przyiaciel/ o-
wemu nie owca zablatala na puszczy/ ale dobrodziej rodzie zgi-
nat/ y utraccon byl/ iakoby w tych obojgu smutku bylo dostatek:
iakoby od lamentow brzmialy ich gmachy:

Najmilszy Chrzeszczanie zatate zalu nie moge/ ktory nie-
tylkoia/ ale tez y swiat wszytek poymnie/ nie tak zstracony/ iako
do nieba wzietey Bogarodzice/ stracilisny Matka/ dobrodziej-
ke/ weselicie sie bedziem niedzne sieroty: starb drogi/ kleynot
nieofiacowany/ do nieba przez rece Anyelskie z weselem wziety/
nam tylko Threny zatobne zostala: utracilisny żywot/ slodycz
niewymowna/ nadzieie/ y obrone nasze; zewszad utrapienie.
Ktoz wjdy przyczyna: ze Naswietsha Panna Matka Boza/
Krolowa niebieska/ znami grzesznymi sie rozstala: Smierc o-
krutna żywot doczesny odeymnie/ Anyotowie Dusze przeblago-
slawiona przed maiestat Troyce Przenaswietsey zanofa.
Niebo z radościa przyjmie. Assumpta est Maria in coelum
gaudent Angeli.

Najmilszy wiecie ze kiedy kleynot koscowny zginie/ &
dowiedza sie o nim na pewnym miejscu/ waslany
Pan onego kleynotu patrzy processum prawnym
tych/ przez ktorych zginat y v kogo sie znayduie.
Coz y mnie przyidzie uczynic imieniem was wszytkich/ poniewaz
slyszemy je przez Smierc/ Anyotow swietych/ y Niebo/ Panna
Naswietsha od nas oddalona. Powaze sie tedy przy tych slo-
wach stanawsy. **Iudica me Deus & discer-**

ne causam meam, przed oblicznoscia Boga
Wsechmogacego prawowac z Smiercia/ czemu iey żywot
odiet. Z Anyotami/ dla czego namia zanieśli do nieba. Z Nie-
bem/ czemu Pania nasze sobie przywlaszczyl. A iaki Dekret
w Consystorzu Troyce Przenaswietsey stanie takim sie nedzni

kontentować będziemy. A iako przy prawie gdy trudna iaka
sprawę trzymuia wchą nałładaia/ ia tej o to łask wafych z pil-
nością proſze. Panno Naſwietſza wſprawie twoey pracuia-
go/ rącz poſilac ſwieta przyczyna ſwoia.

I.

Prawdziel mi moze kto zarzucic incompe-
tencya iaka/ bo y nie wedlug czasu/ y z miero-
wnym ſobie wymyſlitem przed Bogiem ſie
prawnie proceſſowac/ Ktoz abowiem ſyſkat
na ſwiecie aby kto z ta Potentatka wporna
Smiercia mowie/ Ktora ani Regulas iuris,
ani Canonow ani exceptiy/ ani ſcholianow ſluchamial wygrac?
Mors nescit legem tollit cum paupere Regem, wporna/ pra-
wa nieumie/ wſytkich zabija/ iedno dmuchnie na ludzi az le-
ca na powal iako liſcie z drzew wwie dnione/ ſama iey pamiec
tak ſtraſna/ ze bledniec/ truchlec/ y napoty umierac muſi ten/
Ktory ia do ſerca ſwego przypuſzcza. Swiadom tego byl wielki
Kaznodzieia Hierozolimſki/ dla tegoz o miew napisal te ſlowa.
O mors quam amara eſt memoria tua. Zayrzy Krol Baltha-
zar trzech palcow Dekret ſmierci na ſie piſzacych/ wſytek od
ſtrachu bledniec/ drzy y napoty umiera.

Ecclef.
41.

Dan. 4.

Ioan Eli-
tner^o o-
dz 7.

Chcac ieden proditor aſo zdrayce wykonſtowac/ namas-
lowal duzego z toporem chlop/ a on przywiazawſzy na mocney
lawicy/ niewinnego czlowieka/ mordu Tyranſkiego nad nim
dokazowal/ iuz to rece/ iuz to nogi oddinaiac/ raz wcho/ drugi
raz gebe y inſe czlonki na ſutki ſiekaiaac: nad nim Epigraphe
takie bylo. Hic Macello innocentem offert. Toz ſie rzec mo-
ze o ſmierci/ ze ta okrucienstwo ſwoie lubo pod czas nad niewin-
nym wykonywa/ y pokazuie. Pytacie wiec miedzy ludzmi/ co
za przyczyna je owamłodoćiana Pamienska/ Ktozey dopiero bylo
ſwiatem młodoſci ſwoiey ſwiecić umarla? Odpowiedza.
Cieſka goraczka żywot miły y zdrowie odiala: Rzekla ſmierc
Macel.

Macello innocentem offert. Dla czego dśięciną trzy dni na
świećcie będąca z nami się zegna: Śmierć żywot niewinniattā
odcina Macello innocentem offert: Dla czego ow suchotā
mi/ a ten pedogra strąpiony/ ow bolami głownemi/ lupaniem/
y inni różnemi niewczasami strąwieni: Śmierć to wſytko iako
barta iako zdrowia ludzkiego po ſtruce wćina.

A pod czas nie tak okrucieństwem/ iako iednym igrzyskiem
ludzi zdrowia pozbawia. Tak tā lotryni Lucyſſowi Crāſuſo
wigdy miał wymowna orācyā w Senacie Rzymſkim/ mālým
zāgrzamin mozgu żywot odiełā. Baldusa bieglego w prāwie
Doktora niewywarta ſurowoſćiā ale iedna rekreacyā ktorey z
poſieciem pieſzczonym zāżywał/ zāmordowālā. Kto Siōſtre
Mārkusa Aureliuſa włożył nā māry: tā Tyrantā kiedy pier
śiāmi dśięcinke karmi y zniā mācierzyńſkie igrzyskā czyni/ igiel
kā iedna w pierſi przez rece dśięcinne zaktłowyſy zabiłā. Kto
z ſwiātā zniōſt Druzusā Synā Pompeiuſa Ceſarzā: Śmierć
gruſtkā iednā z gory w igrzysku zrzucōnā/ oſtā zātykā/ y tāt dus
zę wypłāſiā. Kto Tārcyniuſa Pryſkuſa zwanego zniōſt z
ſwiātā: Śmierć rybiā koſćiā w gardle pozostālā y poprzek o
broconā ſtrāciłā. Kto Fabiuſa Pratorā ktory ſie Bogu nie
kiedy rownāl: Śmierć ſtrāſnā w toſek mu mālę w gārtō wrzu
ciłowyſy. Kto Alexādrā wielkiego: Śmierć ſrogā kiltā kropel
mu w napoy truciźny wrzuciłowyſy. Co mnieyſzego nād zād
śnienie y wkaſenie domowey kōrti/ a przecię tā złoſnicā iednego
Nieſzczāninā Rzymſkiego tym wkaſeniem zgłādziłā/ y dla te
go ſiē bedac pochowany w Koſciele Panny Māryey de populo
tākie Epitāphium ſobie wyręciłozłāzāt. Hoſpes diſce nouum
mortis genus, felis improba dum trahitur digitum mordet
& pereō. Zāczym z tākā złoſnicā wędziłā gryſć rzec z niebe
ſpiecznā.

Przyznawam iako Aud. że zniey ſroga okrutnicā/ y ſuro
woſći ſwoiey tāt nād moim iako tey y wāſyni kārktami koſā
ſwoiā brzytwiāſtā ſprobuie/ y nā nich iako nā ośle iākiey kār
mienney oney pomćnie y pooſtrzy. Ale iż perfectā charitas fo
ras mittit timorem, Ktōrā mamy przeciwko Naſwiatſey Pān
niei

Matthi-
ol^o in Di-
oſcoride
Aurelius
Imper. in
vita eius
Lib. 3.
Cap. 39.

Fulgosi^o
lib. 9.

Ibidem.

Q. Cur-
ti^o lib. de
reb^o Ale-
xandri.

In Ec-
cleſ. S.
Mariæ
de popu-
lo.

nie/ tá sereá dodáte/ tá odwagi/ ábyśny sie koniecznie prawowa-
li przed Bogiem o pocieche náše Pánnie Náswietśa.

Przekładam tedy pierwszą taką Proposycyą przed Consy-
storem Troyce Przenaswietłey przeciwko nieużytey Śmierci.
Boże w Troyce iebyny kláde stárgę przed toba/ Śmierć nieuży-
ta/ śmiála sie te' wáżyć nie máiac ná to práwá/ zniósłá nam z po-
srzódku żyjących Pánnie Náswietśa/ Królowa y Pánia náše/
Opiekunkę y Mátkę/ ktorás nam dáł przed wieki/ á Syn twoy
najmilśy potwierdził tey twoiey dárovizny wiśac ná krzyżu/
oddáiac náś wśytkich w Janie świetym pod iej obronie/ prosie
tedy y pokornie supplikúie ludica & discerné causá nōstrá,
weyżrzy wśpráwá náše/ y rozeznay czyjá spráwiedliwśa/ iáko
Bog dobroćliwy.

Śmierć to słyśac práwo swoie álleguie. Stworco wśech
rzeczy/ dáłś mi práwo/ ábym wśytkich ktorzy sie z śmiertelnych
ludźi rodzą/ kóśa swojá znośilá. Statutum est omnibus mori.
Pánie moy/ dáie przeciwko tey okrutnicy taką replikę/ że to
śłowo omnibus nie dobrze zrozuńiála/ bo to przyzwóita tylkó
tym/ ktorzy sie względem przestępstwa Adámowego w grze-
chu pierworodnym rodzą/ y ten skutek grzechu pierworodnego
śmiertelność ná ciełe ponosić muszá/ choroby/ śmierć/ y inśe
defekty które cierpią.

D. Tho-
mas Q. 85
art. 5. &
6.
Concil.
Trid. Ses-
sione 5.
Dyskursia Theologowie coby były zá efekty grzechu
pierworodnego y Odpowiedzia z Thomásem S. Quest. 85. a.
5. & 6. że są dwóiatkie. Jedne które należą do dusze/ drugie które
do ciála. Ná duszy efekt deperditio iustitiæ originalis, ná ro-
zumie ignorantia, ná ciełe morbi infirmitates, mortalitas &
mors. Tegoż potwierdza y Concylium Tryd. Ses. 5. Totum
hominem secundum corpus & animam per Adami prauari-
cationē in deterius esse mutatum. Lecz Náswietśa Pánná
była poczęta bez grzechu pierworodnego/ á to sie dśiało ex pra-
uisis meritis Christi. Záchowátiá Synu iej najmilśy wpatrze-
niem swoich záślug/ tak trzyma wiekśa część Doktorów SS.
y Concylium Tryd. Ses. 5 Declarat. S. Synodus. Non esse suæ
intentionis comprehendere in hoc decreto ubi de peccato
origi-

originali agitur beatam & immaculatam Virginem Mariam. Zaczyni też nie mogła śmierć doświadczyć tego aby tey żywot od-
tęła. Iudica ergo causam nostram. Przysądź Pannie nam rbo-
gim sierotom Pannie Nasświetsey.

Śmierć! Stworco wszech rzeczy! lubomci tey Pannie
żywot odciąć! tedy to nie tak z woli moiey pochodziło/ ale ona
sama przez to rozłazenie/pragnęła ztoba wiekności krolować/
y sama mi dozwoliła/ abym tey żywot doczesny odciąć/ y chciał
pod to prawo podpaść y poddać się/ Ktore ogulnie na ludzkie dą-
ne aby umierał/ bo tey z tad sława niewystawiona. Tu troszcz-
kę Śmierć zostawiajmy na rzeczy/ przyjdzie mi przypomnieć on
Dyskurs Greckich Philozofow.

Plutarchus in conuiuio 7. Sapientum pisze. Ze między Plutar-
sie wrzucili żywota sportu/ na czymby szczęśliwość krolowska chus in
zawisła. Pierwszy odpowiedział: Kiedy do siedziwych lat przy- cōuiuio
dziej/ y śmierć naturalna umrze. Anacharsis w mądrości septem
szczęście krolowskie stanowiął. Pitacus Siā subditis plus ama- Sapientū
retur quam timeretur. Bias/ na ten czas krolowi szczęście
przyczynał/ gdy karki swoje poddał pod prawą Oczyszny/ y sam
się o to starał/ aby sam wprzód czynił co drugim rozkazywał ob-
serwować. Wiec y Iurisprudencia C. 1. de leg. leg. 4. uczy.
Vox digna est Maiestate regnantis legibus alligatum esse
Principem. A z tegoż to fundamentu chce się wysłiznać
śmierć/ aby niepodpadała pod winę/ że się oburzyła przeciwko
Pannie Nasświetsey. Lecz pytam ja/ powinnażes była suro-
wości swojej nad nią doświadczyć/ lubo się dobrowolnie podda-
ła/ gdyś prawanie miała: y namniej.

Należy objaśnienie tey rzeczy/ przypomnie pisano jedno 2. Reg. 2. Reg.
c. 1. czytamy: Philistynowie zbili woysko Izraelskie/ tak wielka cap. 1.
Pleśń była/ że też sam krol tylko na placu wchodzić zostawał.
Coż czyni Saul: Mowi Giermkowi swojemu/ aby go mie-
czem własnymiego przebił/ a gdy ow niechce/ sam w się wraża
mieczem ostrym/ y gdy przebiły ięszce żył/ natrafił się Amalechita/
rzecze mu Saul/ Sta super me & interfice me, y tak dobił
Saula/ a potym wziął koronę z głowy tego/ y łańcuch z ramię-
nia ię-

niá tego/ przydóſie z ta nowina do Dawida pomázánica Boſe-
go/ wypowie mu porzadek ſprawy/ nie wſpominał tu żaloby
Dawidowej/ opuſzczam ſat drapánie/ y lámenty żołnierſtwá/
nie godſi mi ſie przepomnieć tego/ co Dawid do onego wyroſtká
mowi. Quare non timuiſti mittere manum tuam vt occide-
res Chriſtum Domini. To ták ſtrofiue onego złoſniká/ á De-
kret iáki ná niego? Vocans David vnum de pueris ſuis ait &
accedens irruere ſuper eum. Qui percuffit eum & mortuus
eſt y mowi potym do zabitego/ Sanguis tuus ſuper caput tu-
um. Dawidóſie moy cóż to zá poſtápek Dekretu twoiego je ka-
żeſz zabijác Amálechite máto co winnego? bo ieſliſz krolá dobił
cóż winiengdy miał roſkazanie. Sta ſuper me &c. wjdýć to vo-
lenti non fit iniuria. Ná mileyſzy godſien był tego Amálechi-
tá/ je zabít zoſtat Dekretem Dawidowym od pokóiowychiego/
nie ſłuſzna bowiem była/ áby ſie on miał porywać reka ſwoia ná
Páná ſwego/ ráczey miał z niego mieczá dobyć/ á wwozić Pá-
ná ſwoiego/ jeby nie wpadł w ręce Philifyńſkie/ ábo lepiey było
zdrowiem ſwym zápieczetować iáko ſłudze wiernemu/ á niżeli
mázác ręce włáſne krowia dobrodſieciá ſwego.

Podobnym ſpoſóbem ſie przytráſito/ Chryſtus Jezus w
tarczce częſta miewał nie ták z Philifyńami/ iáko z Pháryzeu-
ſkami y Skrybami/ przyſto do tego je był ſrodze zraniony ſtrza-
ła pámieci okrutney ſmierci w ogroycu/ Dla tegoż mowił.
 Marci 14 Triftis eſt anima mea vſq; ad mortem: dopuſcił potym áby
 Ioan. 10. ſmierć okrutna zdrowie mu odiełá/ Animam meam pono
 pro ouibus meis, y ták ſie rzuciłá reka ſwa ná naywyſſzego Hę-
 máná Chryſtuſá/ y ná krzyſu hániebnym okrutnie lubo zá do
 zwoleńiem tego vmorzyłá/ y zdrowie mu odiełá.

Tráſito ſie też je Náſwietſza Pánná w tymże ráſie raz
ſmiertelny ná ſercu ſwym podiełá/ y zoſtaróſzy iáko Synogárliz-
cá iedná ogotocona z póciechy ſwoiey/ życzyłá ſobie rozſtác ſie
z ſwíátém Cupio diſſolui, &c. Záwołáłá ſmierci Sta ſuper
me. odeymi mi zdrowie/ áli ſmierć nieużyta odiełá duſze od ciá-
łá: á powinnáſz to była uczynić lubo ſie dobrowolnie poddawáła

Nasświetsa Panna: Nie: y owsem godna aby sama za to zginęła.

Wielmożny ieden Monarcha miał Corkę dziwnę y niesłychanę wrody/ wiele konkurrentow było/ aby mogli mieć za małżonkę one śliczną pánienkę/ tylko że nierowney kondycyey/ nie iednakiey rodowitości/ ową Corką królewską/ á ci prostey fámiliey/ ową królewskię/ á ci z mátych domow/ ślácheńską drobną/ y to ieszcze niektorzy z nich bánitowie/ przytrza się w pominkami/ oferty stroia/ suplikuia goracemi prośbami. Coż król roztropny czyni: zaprowadził ich do Wirydarza swego/ gdsie miał drzewo oliwne potężnie opárkaniom/ ziedney strony miało napisanie takie wzgóre. Non tibi dabitur nízej filia Principis tágenda, z drugiey strony Precibus & donis nízej Nihil efficies. Pyta ich potym co się wam podoba to drzewo oliwne: Odpowiedza/ piękne/ zielone/ gąteżyste/ w owoc obfite. Rzecz królowi/ á to napisanie zrozumieliscie: Tu tylko poyrz za na sie owi Pánowie młodzi iakoby im w gebe dat. Rzecz król/ otoż macie rezolucya wiecey się przymnie niebawo cie. Non tibi dabitur filia Principis tangenda. Nie dopuszcze abyście się powinowáci ze krówa Kochanę Corkimoię/ y tak zbyt oney niepotrzebney drużyny/ on sławny Monarcha.

Namilszy moi podobnie się przytráfito/ Bog zastępowo z dobna dosyć miał Coreczkę swoięy Oblubienice. Sponsa Sanctissima Trinitatis. Nasświetsa Panna/ ktora w intelekcie swoim wprzód przed wieki przez przyzrzenie swe niedostepne/ potym przez rodzice śmiertelne Anne y Joachima S. wydał światu/ ktora tak piękna stánęła/ że się wrodzić iej Słońce y Miesiąc dziwnia. Cuius pulchritudinem sol & luna mirantur. Każdy sobie życzył tak piękney y wrodziwey nápatrzyć się Mátki Syna Bożego. Vultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis. Drudzy iako Salomon w Duchu prágnał aby mógł trzewiezków iej przynamniey záyszczyć. Quam pulchri sunt gressus tui filia Principis in calceamentis. Areopágita przychodzi zdáleká do Judzkiey ziemię tylko żeby ją obaczył/ czego gdy dostąpił powiedział. Bym niewiedział czego mnie

S. Epi.
ph. ser.
laudibus
B. V.

Ps. 44.

Cant. 7.

prawdziwa wiara nauczyła/ że jest Bog w Trocy iedyny/ pe-
wna to jebym miał za Boga Naszwojsza Panna.

D. Tho-
mas 1.
parte Q.
25. artic.
9.

Thomasi swiety Doctor Anyeliski powiada/ że trzy rzeczy
sa nad ktore piekneyszych y doskonalszych Bog stworzyc nie mo-
ze/ Chwala niebieska. Humanitas Christi. & B. Virgo. O-
puszczam Anyolow/ iako y ci pragneli napatrzyc sie piekności
tey Corti krolewskiej. Przypadt tej zdaleka on slawny w ro-
zboie wywołaniec śmierci/ aby z nią sie nieprzyziasna iaka/ ale
kosa/ grobem/ y marami z powinowacil/ abo raczey jeby iey ży-
wot odietal/ alie obaczy ze Naszwojsza Panna zieleni sie iako
oliwa niewinnością/ czystością/ swiatobliwoscia/ ogrodzona
plotem łaski Bozey/ quasi oliua speciosa in campis. A gdy sie
rusila aby okrucienstwo swe nad nią pokazala/ krzyknal Chrys-
tus Syn iey najmilszy/ ktory na ten czas na pocieche Matce
swey przybyl na śmierć. Non tibi dabitur filia Principis tan-
genda, Febribus & morbis nihil efficies. Niegodnas trapić
chorobami moiey Kochaney Matki Oblubienice. A niedzi-
wota ze tak sobie z nią postapil/ bo iesliś darowano to Moyze-
sowi/ że bez choroby umarl/ y zab go nie zabolat. Non caliga-
uit oculus eius nec dentes illius moti sunt. Jesliś Aaronowi
iako obserwue Laurencius Masellus z owych slow Nun. 20.
Num. 20 Colligetur & morietur. Jesliś Janowi s. je bez choroby
zamknal sie wkladşy w grobie/ daleko wiecey przyzwolita to by-
to/ aby tym Matke vezciciey Syn mily.

Deut. 34.

Num. 20

A tak śmierć odeymnie żywot nie przez wtrapienie febry y
goraczki Matce Bozey/ ale przez miłość ktora miała ku stwor-
cy swoemu. Powiedzial Miedrzec/ że miłość iako śmierć druga/
Cant. 8. ludziom żywot odbiera. Fortis est ut mors dilectio. Philozo-
fowie 2. Q. 48. je miłość sensuálna ktora sie zmysłami poymnie
amantis erga rem amaram humor radykalny/ absumit y nis-
szczy/ abowiem na amor sedem in appetitu sensitiuo, ktory
stolet swoy posadzil w sercu/ tak vezzy Thomasi s. Ima secunda
Q. 48. A gdy tak wstanie humor radykalny czlowiek ducha
wypuszczac musi.

Cant. 8.
Ima 2. Q.
48.

Dla tegoż Ephrem s. czynac słodycz miłości Bozey w ser-
cu swo-
cu swo-

eu swoim/ nie mogł iey zgoła ponosić/ y częstokroć wołał do Pána. Contine Domine vndas dilectionis tue quia ferre non possum. Takiey kontemplacyey bywał w miłości Tosa maś swiety/ je sie też aż na powietrze w cieło bedac podnosił. S. Fránciszek Xáwernus częstokroć mawiał do Pána Satis est Domine satis. O s. Kátharzynie Seneskiey y Teresie czytasz my/ je ognie miłości Bożej z onych ciat martyfikacyami strudzonych ná wierzech sie pokázowáły/ tak dálece/ je też aż w wodzie chusteczki mączáły/ i z onych árdorow miłości Bożej y słodczy niewymownych ponosić niemogły. Toż rozumieyćie o Pánnie Naswietsey/ kiedy sie zámysleła o Bogu w Troyce iedynym/ w oney goracości miłości Bożej Duchá Bogu oddáiec/ y tak śmierć przez miłość żywot iey odeymuie.

Pliniusz Náturalista piše/ że Fenix Który sie w Árábíey znáyduie/ starzáwšy sie suche drzeweczka ziółek wonnych ná kusik składa/ y nád nim stánáwšy przeciwko promieniom słonecznym strzydelkami swemi wáchluię/ promienie słoneczne od osnego wáchlowania wstrat wzáwšy/ owe ziółka zápaláta/ dopóroś Fenix w on ogień wólánie y tak obumiera. Podobnym sposobem Pánná Naswietśa do lat iuż przyszedšy/ nie tak w myśli swey drzewka iáké zbierála/ iákó dobrodziejstwa Bóstie/ y one krzyże/ biczowania/ morderstwa/ Synaczká swego rozmyślála y w onym rozmyślániu wzniećit sie ogień miłości Bożej In meditatione mea exardescet ignis Który iey żywot do czesny odiał/ á postánowił iá ná drugim świećie. Śmierć tedy przez miłość zdrowie odeymuie Mátee Syná Bożego. pf. 38.

Jákóžkolwiek odiała śmierć życie Pánnie Naswietsey/ Boże wśzechmogacy prośie o Dekret ná te złośniece/ je nam z poyérzodku żyjących zniósłá Pánnę Naswietśa. A iákiz Dekret będzie? Sluchayćie písma s. Które czytamy 2. Reg. cap. 12. Cłowiek w bogi miał iedyná owieczkę w Którey sie Kochał/ z Którá iádał/ y miłe záśpiáta ná łonie iego: Bogacz drapieźny wydrát mu one owieczkę/ zábił iá y skármil peregrynántem iákimusi ábo błáćaczem. Wiele miał wtrapienia on nedzará w bogi z stráconey swoiey owieczki/ ále żeby był pocieszon/ podeymuie siá

2 Reg. 12. sprawę tę bronić przed Kolem Dawidem/ y proponować Nás-
thán Prorok Boży/ y przetożywszy ia wprzód pomienienym spos-
sobem/ wysłuchawszy porządnie Dawid/ trzytnie/ zawoła y de-
det in quadruplum. Przysięgam na żywy Bog że godzien ten
zdrayca śmierci a owce oddać wieczwor nasób.

Podobnym sposobem rzeka ia naysmilszymoi. Co jest in-
fergo śmierć tylko ieden Bogacz łatomy: aza nie widziacie iakie
łatomośćwo opánowało ona? Co jest ludzi na świecie sa to o-
wleczi Ktore ona pożera/ y pożerać będzie na wieki. Bogaty
ten łatomiec śmierć z wydzierstwa/ czy ona komu folguie: inż
to y Papieżom Insuly od Piotra świętego sobie dane z głow
zdżiera/ inż to Bertay Korony Monárchom/ inż Czapti Ksias-
zece Ksiazetom/ owo zgoła wydziera pieniadze y dostátki ie-
dnym morzaciach/ a drugim iako powinnym rozdáiac. Rze-
czesz: Coé mi za bogáta Ktora inż od głodu prawie wyschlá w-
szytká Kościśta. Odpowiadam Eccles. 6. czytamy/ iedno prze-
Eccles. 6. Electwo dat Bog ná łatomego bogaczá je ma wiele/ zgromadza
siłá/ z praca y Krwárowym potem/ sam tego nie pojyie/ ale lád á
smátláwiec przyjdzie y dobr iego záżywać będzie. Est & aliud
malum quod vidi sub sole. Vir cui Deus dedit diuitias, &
substantiam, & honorem, & nihil deest animae suae, ex o-
mnibus quae desiderat. Nec tribuit ei potestatem Deus, ut co-
medat ex eo, sed homo extraneus vorabit illud. To ták wła-
śnie śmierć ma wiele/ wśytkim wydziera bogáctwá/ honory/ á
sámá tego niepojyie/ ale smátláwiec przychodzi/ co to za extra-
neus? Corrupeya. Ktora potym ciála w weże/ wgádzina/ smro-
dy/ y prochy obraca: Coż to ieśce za Extraneus? Ow Ktory
ná bogáctwá nie robít/ á śmierć wydarśy ie bogáčzowi/ iedne-
mu legartowi oddáta/ y márnótrawcy polecila. Insuly stótki
Senatorstkie swiatobliwym Biskupom zglowoy złupiwśy/ y
Senatorom Krzestá powydzierawśy Extraneis mnies sposo-
bnym oddáta. Tené to mowie Bogacz śmierć/ porwał sie ná
Gregor. one iedyna owieczka (táka ia ábowiem zowie Gregorius Nico-
Nicom- medienśis Agna Immaculata) Naswietśa Pánné/ áby ie-
ciało

tic
sr
ia
wi
je/
bie
dżi
dżi
irz
żn
sa)
im
ná
lod
Tr
lei
ie i
fej
rák

ge.
fro
nie
zg.
nin
Pol

ciało oddała szkodliwości: Co zrozumiałowsy Troycę Przenasświetszą Dekret taki na śmierć ferwie/aby z hańba wieczna swo-
ia dnia trzeciego wrocila ciało nieszkodliwe Panny Błogosław-
wioney. Quem reddet in quadruplum. Tu śmierci postoy-
że/poważyłaś sie w grob włożyć iako w kaidun iaki ciało Oblu-
bionice moiey wchąnczy owieczki Maryey/ oddaś ia za trzeci
dzień ze wstydem/ czworako sie to ciało iey Swietemu nagro-
dzi. Jąkoż to? Chcecie wiedzieć co za posąg Chrystus Pan o-
trzymał na ciele błogosławionym/ przy swoim chwalebny
żmartywychwstaniu? Odpowiedzia Theologowie/ iż cztery
kaysooblifse/ claritatem, subtilitatem, impassibilitatem, &
immortalitatem. Wtąkie to przymioty ozdobia nie jest Pá-
na Nasświetśa na ciele swoim/ y przez rece Anyotow ss. z me-
lodya y z spiewaniem niebieśim zanieśiona jest przed obecność
Troycę Przenasświetśey. Assumpta est Maria in coelum gau-
lenty Angeli laudantes benedicunt Dominum. A tak śmierć
ze wstydem/ za to że sie porwała na zdrowie Panny Naswięto-
śey/ musiała ciało za Dekretem Troycę Przenasświetśey czwo-
rako chwalebnieysze oddać dnia trzeciego.

dicm. O.
rat. de o-
blatione
B. V.

2. Reg.
cap. 12.

II.

At Dekret od Boga Zastepow na przeciwko
nieużytey śmierci otrzymawşy/ przydźie mi
Anyotow Pánstich do sprawy przywołać/ y w-
stąpić sie nanie przed Troycę Przenaswięto-
śa/ czemu nam Pánnie Nasświetśa wzięli/ y
do nieba zanieśli. Rzecz mi kto na przestro-
ge. Ky Oycze niedrażń Anyotow ss. gdyż oni byli zawşe
srogimi mścicielami nad grzesznym człowiekiem wraży swoiey/
niełusna tedy z nimi sie turbować y alterkowować/ byż tego nie-
zganieli. Prawda przyznam ia to że iest niebezpieczna rzecz z
nim sie kłopotać. Ktoż abowiem co wygrał z Anyotami? Já-
kob kaj Boży pocznie sie z iednym páfować wnet go ochromi

na noge/ tylko sie dotknal biodry tego/ az ow nieborak musiał chromote cierpieć do śmierci. Balaam zły Prorok toż sie zlorzeszył ludowi Bożemu/ zaślapił mu Anyot z mieczem/ czego je on niewiódł popędza oslice korbaczem/ ową nad tryb przyroczony gada do niego/ Cur me cedis? Czy nie wiódłś Anyotą Bożego/ Który cie iesł wpornym będziesz zdrowia pozbawi. Począł sie raz Diabel w altertacye wdawać na gorze z Anyotem/ chciał wiedzieć kedyby ciało Moysesowe było pogrzebione/ tylko mą rzekł to słowo: Imperet tibi Dominus, az ow wnet gebez wart.

4. Reg.
cap 19.

Straśni są Anyotowie. Czy nie pamiętacie że przez noc jedna/ ieden przeciwnikow Bożych osmdziesiąt y pięć tysięcy mieczem pozabijał. Jeden z Teoretyków napisał/ że vnus Angelus spectata sua natura, posuit interimere omnes homines. A dla tegoż Bog przestrzegał Moysesą aby śnował Anyotą Nec contemnendum putes quia non dimittet cum peccaueris. Exodi 23. Hebrajski text czyta. Nec cum ad amaritudinem prouoces. Nie gnieway Anyotą bo sie strach nabierzesz.

Exod. 25.

Wspomniacie sobie Gedeoną iako narzędza kiedy obaczył Anyotą. Iudicii 6. Heu mihi Domine Deus quia vidi Angelum Domini facie ad faciem. Czemuż narzędza? Nie dźwota bo za ona prazem cya y widzeniem Anyelskim śmierć w tej stropy następowała.

Wiemci ia to barzo dobrze/ że przed tym strąśni byli Anyotowie Pąnsy/ tak dalece/ że gdy go cztowiek obaczył miał to zapewne śmierci spodziewać/ ale to było przed Wcieleniem Syna Bożego/ lecz teraz po Wcieleniu Syna Bożego ni tak są strąśliwymi/ y owsem są dobrymi kompanami naszymi. Apoc. 19. Wspomniacie sobie Jana swietego/ obaczy Anyotą chce mu coś tobitnia y część oddać/ Kżyknie na nie/ Vide nefeceris cōteruus enim tuus sum. Zaczmy y ninie braterskim y towarzyskim sposobem przyjdzie sie wspomnieć przed Conysłtorzem Toyce Przenaswietsey Anyotom Pąńskim/ czemu nam Panna Maria swietśa z duszą y z ciałem do nieba zanieśli.

Apoc. 19.

Wnosze tedy sżęge Troycy Przenaswietśa przeciwko Anyotom ss. że nam z duszą y z ciałem wzięli Naswietśa Janne Wlubienice twoje/ przynajmniej mogli sie dusza iey poronto-

xáci

wa
sta
dol
sill
erg
iey

Try
na
peh
był
bliś
Lun
Jan
Re
nie

śnie
Syl
śtan
nieb
lebn
fuk
wan
ton

Ma
stam
vez
quā
ba
muf
chw
iac
napr

iwac/ a nam reliquia Ciata przebtogostawionego na ziemi zo-
stawic/ jebyśmy sie przynamniemy tym utrapione sieroty na ty pas-
dole placzu mieszkaiacy ciefeli/ y do grobu iey iako do iakiego A-
fillum y obrony perwney w potrzebach naszych wciekali. Iudica
ergo causam nostrā. Koszaf nam przynamniemy wrocić Ciato
iey przebtogostawione.

Anyotowie Panscy to slyszac/ daia nam taka replike przed
Trybunalem Boskim/ szeslawie nam zawitata Matka Sys-
na Bozego/ aby chory spustosiale y ruiny upadłe niebieskie nas
pehnila/ slusna aby ta ktora sie nad wyszkie kreaturey pomizela/
byla nad chory nasze Anyelstie wywyższona/ y osiadła stolet on-
blisto Boga bedacy/ z ktorego wypadł hardy y wartoglowaty
Lucyper/ winniemy iey tego/ poniewaz przez nie chwala Bo-
żana nas splywa. Angelorum gloria. znamy ia za Pania y
Krolowa nasze. Slusniemy ia tedy y z Ciałem y z Duszą za-
niesli do nieba.

Gifelber
in alter-
cat. Si-
nag. &
Ecclesiæ
c. 7. & 9.

Ale sie iey Ciata btogostawionego w pominaiā/ to niestu-
sniē/ Nieprzyzstoynabowiem aby to Ciato w którym mieszkāt
Syn Boży dziewić Miesiecz iako w palacu takim/ miało zo-
stawac na ziemi/ lecz potrzeba aby one iey swiete prace/ karmie-
nie btogostawionymi pierśiami/ powijanie y piastowanie wies-
lebnymi rekami/ niebieskie catowania/ one wcieczki do Egiptu/
fukanie zatobne straconego dziecięcia/ miecze/ boleści/ omdele-
wania przy smierci Pania Jezusowej/ byly swietemu Ciatu ia-
ko naypredzey chwala niewymowna nagrodzone.

Anyotowie Panscy mowia ia/ ze Naswietza Panna iest
Matka Pania y Krolowa nasze/ nam iest prawnie oddana tes-
tamentem legowana/ wszakze testamenty ktore sa porzadnie
uczynione niemaiā bydź kassowane/ w których owo przydaia/
quāvis infirmus corpore, sanus tūm mente, & animo. chy-
ba ratowe kassina/ ktore nie zbaczeniem/ nieporzadnie/ y z przy-
musu kto czyni. Jaki byt testament onego bogacza/ ktory z li-
chwy y wydzierstwa nabyt dostatkow/ kazal zawolac Chor-
iac Pisarza Mieskiego mowiac/ pisz taki testament/ oddate
naprzod swoa dusze diablu/ zone y dzieci diablu testamentem le-

In Histo-
ria de vi-
ris Illustr
Ordin.
Cillen.

guia/

guie/ y Kiedzą diablu oddacie/ bo ci wszyscy są przyczyna potępienia moiego. Lecz Pan nasz porządnie sanus mente, lubo zbity z raniomy na ciebie/ czynił testament. Disposuit testamentum electis suis. Ciało swe oddał Nikodemowi z Jozefem/ pieniądze Judašowi/ świąty żołnierstwu/ Duszę Bogu Oycu. Nasświetła Pannie Janowi światemu y nam wszystkim. Za czym mamy poważny fundament aby nam nie brali Anyołowie Nasświetley Panny.

Mowia na to Anyołowie Świaci. Pannie nasz niebárzo to bęspieczna gdy się wpmińaia Ciąta Panny Nasświetley aby na ziemi zostało/ bo idzie o to aby z wielkiej miłości ktora maia ku tey Pannie nie wpadli w błąd iaki/ iako wpadli niegdy Collirydyanowie gdy cultum latriæ czołobitnia samemu Bogu należąca Pannie Nasświetley oddawali/ y iey ofiary czynili/ że też jeden Doktor przeciwko nim taką naukę napisał/ y błąd ich wielce zganił. Reuera Sanctum erat corpus Mariæ, non tamen Deus, Virgo erat & honorata, sed non ad adorationem nobis data: sed & ipsa adorans eum qui ex ipsa genitus est. Czemus proſe nam roſtazał tak pochować Ciało Mozyseſowe/ że też onim do tego czasu żaden na świecie niewie. Wpatrzyłeś to dobrze do ludu Żydowskiego/ że byli skłonni do Bálwoſchwalstwa/ domysleliby się byli Żydowie reliquie Mozyseſowe za Bogá chwalić/ á ciebieby odſtapili/ ponieważ się domyslili Cielcowi złotemu od Alaroná wlanemu na puszcy kłaniać. Niechayże tedy to błogóſławione Ciało y z Duszą Panny Nasświetley w niebie ztoba kroluic/ y wiecznych delicij niebieskich záżywa/ aby zaś Chrzeſćcianie iako y przed tym Collirydyanie) tymże cie grzechem nieobráżali. Wſakże B. V. non indiget falso honore ieden iey Kochánek powiedział. Alje się wpmińaia iż im ieſt za Mátkę y Pátronkę przez Chryſtuſá na Prziſiu wiſacego oddana w oſobie Janá wKochanego A poſtota. To ſtać práwie dobrze moje/ bo Pánná Nasświetła Boże Wſzechmogacy tu z toba nięſtáiac/ wiedzieć moze záżywaiać błogóſławionego widzenia/ ſiedzac v nog twoich ſwiete tych wſytkich potrzeby/ y przedſá expedyca proſbá iey ſwieta

zami

D. Epi-
phanus
Lib 3. Pe-
narij Hæ-
reſi 79.

z nimi od ciebie Boje nasz otrzyma.

Ochodź do Oycy Syn Boży z tych niskości/ turbula sie
Apostołowie/ że trąca swoje pochanie/ Mistrza milego/ y nauce
czytela w pochaniego. Quia hæc locutus sum vobis tristitia Ioan. 10.
impleuit cor vestrum ale sie nie frąszyć: Expedit vt ego va-
dam. Si enim non abiero paracletus non veniet ad vos, si
autem abiero mittam eum ad vos. Ludoć ia odemne sie od
was/ y wstapie do nieba/ nie zapomnie o was/ ale bedziecie mieć
poćiecha/ Duchą swietego/ yia przez łaske was ratować beda.
Ecce ego vobiscum sum vsque ad consummationem sæcu- Matt. 28.
li. Trzymał to Augustyn s. o Młotce swoiey/ że go w niebie nie
miała zapomnieć przed Bogiem. Non es facta felicitate cru-
delior. Tedyć też y Panna błogosławiona nie zapomni ludźi
na ziemi/ y owsem o wszytkich potrzebach/ nedzách/ vtrapię-
niu/ Kiedy sie do niey w ptączliwych modlitwach swoich vćieć
beda/ zawiadować bedzie. Non est facta felicitate crudelior.
Abowiem niesstała sie ta szczesliwoscia okrutniejszy y owsem
łaskawsza.

Stuchacze moi/ ponieważ taka obietnica y rącyce poważne
od Anyotow Pánstich slyšemy/ podobno nam przyidzie ich zą-
niechac/ z terminu przed Bogie wypuscic/ y na perswazyey ich
przestać/ ponieważ też Dawid świadczy o nich/ że oni co kol-
wiek czynia/ tedy w tym wszytkim konformuia sie woleý Bo-
stiey y rozkazaniu iego. Benedicite Domino omnes Angeli Pf. 103.
eius, potentes virtute, facientes verbum illius ad audien-
dam vocem sermonum eius. Zaczyn znać je sie to vpodobat
to Panu/ aby z Dusza y z Ciałem byta wzięta w niebo z wese-
lem przez rące ich Nasświetsa Panna.

III.

Doprawiwszy śmierć y Aniołom/ przyjdzie nam
sie Niebu wspomnieć/ czemu do siebie przyjmie
Panne Nasświetsa. Prawdać jeć y z Niebem
wedził gnać nie trzeba/ktore zawsze alternan-
tow y przeciwników swoich różilo/ y strasnymi
gromami bięło: Doznał tego na grzbiecie swoim Salmo-
us/ktor/ grzmoty/ pioruny/ y błyskanie/ niebu/ y obłokom przy-
należyte odepnując/ (zrobionych misterna rzemieślnica reka
zajymając) sobie ie przywlaszczał/ ludzi strąsy/ okrutnie był za-
bity piorunem/ y w piekle za te winy od Jowisza pogrzebiony.

Wiac prawować sie z niebem ktore nie ma rozumu/ y na-
to odpowiedzi nieda rzecz nieprzystoyna. Tak niektórzy trzy-
macie/ lecia trzymam z Dawidem s. / Ktory czasu iednego wy-
słuchał niebo wymownie mowiac Coeli enarrant gloriam
Dei. Jeżeli tedy chwale Boża wystawiało tedy mówiło/ te-
sli mówiło/ tedy mu sie może wspomnieć/ czemu Nasświetsa
Panne przytelo. Wiac nie nowina to/ że rzeczy bez dusiny: y
bez rozumne gadaia tak oślica Balaamowa. Cur me cedis?
Wiac y Augustyn s. przypomina lib. 4. de Ciuit. Dei Cap. 19.
Je niewiasta z kámienia wyryta (abo obelisek fortuny) po dwa
rázy gadała/ musi byđz je sie za żywota dobrze z gospodarzem
y czeladzia bakałowala/ poniewaz y kámienna gaby niezarusita.
Je tedy Niebo Nasświetsa Panne przyjmie/ ktora nam nale-
ży/ a czemuż nie mam z nim o to czynić: Prawda że ma racya
po sobie/ dla czego Nasświetsa Panne przyjmie.

Wicie co Philosophowie wza/ że wszelka rzecz ktora ma
dusę y żywot/ iest doskonalsza nad ta ktora nie ma dusę. Za-
czym y ten ktory nie dobrze w Philosophicy wyćwiczony/ be-
dzie tak konkludował/ tedy y pleśka/ biedna mucha/ roba/ y
bydlatko iest doskonalsze nad niebo/ aleby trzeba przydać secun-
dum eam rationem tylko/ quia animalia viuunt a nie wiecey
poniewaz maia z támtad dependencya swoje. Opuściam to y
mowie niebu/ czego niedostawało/ po ki w nim nieosiadła
Panna Nasświetsa/ owo zgola martwe/ bez dusiny było/ ale iá
to tea

ff. 18.

D. Aug.
lib. 4. de
Ciuitate
Dei cap.
19. Simu-
lachrum
fortunæ.

to teraz przyieło Bogaródzice/ sstało sie ślicznym ozdobnym
y żywym/ chcecie wiedzieć iako Damaſcenus mowi o Pannie
Naświetsey. Żowie ia Niebem duſe maitacym. O bea
tum Annae utrum quae viuum coelum coelis iſpis latius pe-
perit.

D. Dama
ſcen⁹ O-
ratione
de B. V.

Gratuluymyż tedy Anyołom/ że Naświetſza Pannie z wes-
selem zanieſli. Gratuluymy y Niebu/ że ma ſwoie ozdobe z
Panny Naświetsey. Gratuluymy Synowi Bożemu/ Ktory
mile Matkę ſwa do ſiebie przyimwie. Gratuluymy y oney ſa-
mey/ że ieſt Exaltata ſuper choros Angelorum a do niey
plączliwie wotaymy Maria ſollicita ſis noſtri, mney pierza o-
koto nas/ pamietaſy na nas grzeſzników. Pięknie oney powie-
dział Bonauentura S. in Speculo Virginis cap. 6 Te ſolam
ô Maria pro ſancta Eccleſia ſollicita præ omnibus Sanctis
ſcimus.

D. Bona-
uent. in
Speculo
B. V. c. 6.

Pokazałem tedy/ jem ſie ſuſtnie prawował z śmiercią/
iż żywot Pannie Naświetsey odieł. Z Anyołami/ iż ia z du-
ſzą y z ciałem zanieſli do nieb. Z Niebem/ iż ia do ſiebie przy-
ieło/ ponieważ nam należała. Na częſć Troyce Przenaświet-
ſzey/ na wyſtawienie Naświetsey Panny/ nam na poćieche Du-
chowna.

Teraz kończac Kazanie moie/ przypomnie iedne piękna
hiſtorya dla zbudowania proſtych o s. Maryey Egiptyaice/ ta
przez wiele lat ledaiako żyła w brzydkiey cieieſnoſci/ przyſta do
Jeruzalem na ſwoieto podnieſienia Krzyża Pańſkiego/ nie dla
tego aby nabożeſtwa zażyła/ ale żeby duſe utodych diabłu to-
wila/ gdy chce wnieſć do Roſciół/ po cztery razy zatrzymana
była. To widzac poznata brzydkość życia ſwe / y obrociła ſie do
obrazu Panny Naświetsey z płaczem mowiac: O Domina
Virgo quæ Deum verum genuiſti, & propter hoc ipſe fa-
ctus eſt homo, ut peccatores ad penitentiam vocaret, au-
xiliare mihi iam auxilium non habenti, ut poſſim Crucem
in qua paſſus eſt pro ſalute mea cum alijs conſpicari. Obie-
cuię poprawa inż wiecey w cieieſnoſci nie leżeć/ byłem tylko mo-
gła pragnieniu ſwemu doſyć uczynić. Weſta tedy za przyczay

In Vitis
PP. Lib.
I. in eius
vita So-
phro.

Cap. 16.
& 17.

na Panny Naswietsey/ y záraz wyrzekla sie rostkofy/ posla ná
puszczu pokutowala zá swowolne życie mlodego żywota/ tam
pokutuiac zároste sie Pannie Naswietsey oddawala/ aby iey
byla wodzem hetmánta y strojem. Tu ó Domina quo pla-
cuerit me ducito, esto mihi salutis Magistra, mihi viam
quæ ad penitentiam ducit indica, & ne me derelinquas. A
tak pod obrona Panny Naswietsey 47 lat žyla ná puszczy/ y w
tentacyách šatánskich pokutowala. Tlaymilšy moi/ y wy ro-
zumiem žesćie niebez grzechu/ vćiekayćiesćie pod obronę
Panny Naswietsey/ niech wam bedšie wodzem do po-
kuty y šwiatobliwosći. Sit sollicita pro nobis:

niech sie modli zá námi nunc &
in hora mortis nostræ,

A M E N.

